

- gati ex Consilij mandato volentes eò ire constituerunt, & quò res maiorem auctoritatem haberet, secum prætorem quoque & legatos Regiensium adduxerunt, ac tertio Idus Iunias Parmam profecti Consilium Credentiæ à prætore vtriusque ciuitatis nomine postularunt. Prætor erat Matthæus Corrigius. is Consilium subito conuocauit. In eo primùm legati Bononienses, deinde Regienses verba fecere: omnium vna fuit petitio, vt Parmenses sibi in bello aduersus Mutinenses adessent, aut ne eos aduersus se adiuuarent. Quibus auditis ex Consilij sententia respondit prætor, se societate cum Mutinensibus veteri iunctos esse, neque pro iure societatis facere posse, quin eos aduersus omnium, qui oppugnare velint, arma defendant. Inde Cremonam progressi eadem in Consilio Credentiæ postularunt: pro Othone prætore Talamatius iudex eius respondit; dolere se magnopere, quò tanta inter duas finitimas ciuitates discordia exarsisset, seque paratos esse, operam dare, vt res inter eos, remotis armis, conueniat. quod si efficere non potuerint, se consilij id capturos, quod honestissimum iudicarint. Hæc cum responsa legati domum rettulissent, eò intentius domesticis copiis bellum parandum esse, visum est, quò maioribus sociorum opibus id excepturi esse Mutinenses videbatur. Interea Parmenses & Cremonenses prætores suos rei componendæ causâ Bononiam destinarunt. Matthæus & Otho, legatis Mutinensibus secum assumpris, profecti. Ibi xviii Kalend. Iulias in Consilio Credentiæ, re vtrinque agitata, Otho Mutinenses est percontatus, num controuersiam suam Gulielmi prætoris arbitrio permittere vel-
20 lent? quibus abnuentibus exequutus inde est, num religiosorum hominum stare decreto vellent? quod cum pariter recusassent, re infecta abierunt. Ea de causâ in-
eunte Iulio Gulielmus prætor ex Consilij sententia Ardicionem Rusticanum, & Bonacursium Alberum, consules iustitiæ, Regium misit, atque eos in generali Consilio, quæ inter se conuenerant, prætori & Comuni Bononiæ rata fore, iurare iussit. Mutinenses bellico apparatu in se Bononiensium cognito, hoc anno fines suos diligen-
ter per Conradum Sanmartinum prætorem suum custodierunt aduersus eos, qui ca-
strum Plumatum in finibus construxerant, ac maiore conatu se in proximum ad im-
pressionem eorum excipiendam pararunt, & Nonantulanos magnis ad se conditio-
nibus ab amicitia Bononiensium reuocarunt. Sequens annus maxima rei frumen-
tariæ ac vinariæ vbertate, verùm graui sæuiente inter pecudes pestilentia, fuit insignis,
30 quo eodem dies Paschæ in festum S. Marci, exemplo inter Christianos rarissimo, in-
ciderunt. Et hoc anno Brixia tumultuatum: nam exules in urbem recepti, homines
audaces, & inquieti, cum se honestè in ciuitate versari non posse putarent, in aduersa-
rios arma sumperunt, ac sæda pugnâ in foro edita, nobiles centum amplius cæcide-
runt. quare iterum vrbe depulsi noua sibi quærere consilia, subsidiâque compulsi
sunt. Mutinenses autem & Bononienses, dum idoneum destinati belli aggrediendi
tempus expectant, repentè ab armis, nec opinantibus omnibus, recessere. Alij, Al-
berti Mantuani eremitæ facunda simul ac pia oratione ad concordiam redactos; alij O-
ctauiani Cardinalis episcopi Ostiensis, pontificij tunc in Lombardia legati, auctoritate
40 rem compositam tradunt. In Actis vtriusque ciuitatis rem per compromissum trans-
actam extat in hunc modum. *Septimo Idus Ianuarias Bononia frequenti in concione Aime-
ricus Dodonus prætor Mutinæ compromissum fecit in Hubertum Vicecomitem prætorem Bononiæ,
de omni lite, quæ per Gulielmum Pufferlam prætorē Mutinensibus fuerat intentata, ac de sacramentis
inter has ciuitates concipiendis spondens, se staturum eo quod Hubertus decreuisset. Mutinensium
legati cum prætore suo Aimerico erant in ea concione Gulielmus Rangonus, Guidottus Adelarthus,
Martinus Procenarius, Vido Papia, & Gulielmus Munterus. Quæ isti Bononia transegerunt, ea post
ipsum domi Consilium comprobauit. Hubertus re ad rationem reuocata fines agri Bononiensis, &
Mutinensis ad aquam Mutiam protulit, ac vii Idus Maij pronunciauit. Eo decreto stetere Mutinē-
ses, quanquam iniuste multis se pagis fraudatos à prætore Bononiensi vulgo frementes.*
50 Mutinensium ex sententia sine vlla belli calamitate compositis, omnis inde in Pisto-
rienses belli moles conuersa. Neque verò armorum deerant causæ, quippe assiduæ fi-
nium controuersiæ, prædæque vtrinque abactæ. ob eam rem Consilio placuit, cum
Florentinis aduersus eos societatem inire. iuncta est autem his conditionibus, vt vtriq;
alterius homines resque seruarent, & ad alterius arbitrium aduersus Pistorienses excursio-
nes equestres in decennium facerent, neque iniussu alterius pacem, aut inducias eis da-
rent. Bononienses Bargam, Sambucâ, & Stagnum ex ditione Pistoriensium excepere,